

نصيحتہ إلى كل من يتصدى للمناظرة من الأنصار:

نصيحتی برای هر یک از انصار که به مناظره می پردازد

هذا نصّ نصيحة السيد أحمد الحسن (عليه السلام) إلى كل من يتصدى للمناظرة وبيان الحق للناس من أنصاره الكرام:

این متن اندرز سید احمد الحسن (علیه السلام) به تک تک آن دسته از انصار بزرگوارش است که به مناظره و بیان حق برای مردم روی می آورند:

[إلى وإلى كل من يتصدى للمناظرات من أنصار الإمام المهدي (عليه السلام) حفظهم الله

بسم الله الرحمن الرحيم

والحمد لله رب العالمين

وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَئِمَّةِ وَالْمُهَدِيِّينَ وَسَلَّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

«به و به تمام کسانی از انصار حضرت مهدی (علیه السلام) (خدا حفظشان کند) که به مناظره

می پردازند

بسم الله الرحمن الرحيم

و الحمد لله رب العالمين

و صلى الله على محمد و آل محمد الاثمة و المهديين و سلم تسليماً كثيراً

السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

أرجو منك أن تتوكل على الله توكلًا حقيقياً بكل قلبك، ولا تعتمد على فهمك، بل أخلص لله سبحانه وتعالى حتى لا ترى نفسك بل تراه هو سبحانه، هو فقط، عندها تجعل الله ينطق على لسانك ويقول ما يريد بك ويظهر حقه من خلالك.

از شما خواهش می‌کنم که بر خدا توکل کنی، توکلی حقیقی با همه‌ی قلبت؛ و بر فهم و درکت تکیه ننمایی، بلکه خود را برای خدای سبحان خالص کنی تا جایی که خود را نبینی بلکه او را نظاره‌گر باشی؛ فقط او را! در آن هنگام خدا با زبان تو سخن می‌گوید و آنچه را که بخواهد به وسیله‌ی تو می‌گوید و به واسطه‌ی تو حقش را ظاهر می‌گرداند.

إِيَّاكَ أَنْ تَغْتَرَّ أَوْ أَنْ تَظُنَّ بِنَفْسِكَ الظَّنُونَ ﴿لَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ (لقمان: 18)، فمن أنت، ومن أين مبدأك، وإلى أين منتهاك؟ أنت إن ذكرت نفسك وغفلت عن ربك فأنت ظلمة ومبدأك مني ومنتهاك جثة لولا أنها تدفن لتمني من تعيش معهم اليوم أنك لم تكن، وإن ذكرت ربك وكنت من الذاكرين في كل حال وأن فأنت نور وروح قدسية تتمسح بها الملائكة وتتبرك بالذنوب والاقتراب منها؛ حيث إن مبدأك ومنتهاك هو الله سبحانه وتعالى علواً كبيراً، فانظر في أمرك وتدبر حالك واختر من تريد أن تكون.

برحذر باش از این که غره شوی یا به خود گمان‌ها ببری. «(با تکبر، از مردم روی مگردان و با خودپسندی بر زمین راه مرو، زیرا خدا هیچ نازخرامنده‌ی فخرفروشی را دوست ندارد)» (لقمان: ۱۸). از کجا آمده‌ای، مبداء تو کجا است و سرانجام تو به کجا ختم می‌شود؟ اگر تو خویشتن را یاد کردی و از خدایت غفلت ورزیدی، در ظلمت هستی و مبداء تو «نطفه» و فرجام تو نیز «جسدی» خواهد شد که اگر به خاک سپرده نشود، کسانی که امروز با آنها زندگی می‌کنی، آرزو می‌کردند که ای کاش تو نبودی؛ و اگر خدا را یاد کردی و از جمله کسانی بودی که در هر لحظه و هر آنی به یاد خدا هستند، تو نور و روح قدسی می‌شوی که فرشتگان او را مسح می‌کنند و با نزدیک شدن به او، به آن تبرک می‌جویند. در آن هنگام مبداء و منتهای تو خداوند سبحان که بسی برتر و والاتر است، خواهد بود. در کار خود نظاره کن، و در حال خود بیاندیش و بنگر که کدام یک می‌خواهی باشی.

الله سبحانه وتعالى يحبكم، ولهذا فإن غفلتم عن ذكره وظننتم أنكم قادرون ومنتصرون بأنفسكم وبقدرتكم فإنه لن يترككم للشيطان ليستحوذ عليكم، بل يذكركم وينبهم كما ذكر من كان قبلكم ونبهم بالهزيمة والانكسار أمام الأعداء والكفار، وها أنتم تذكرون أحد وحنيناً عندما ظن المسلمون أنهم قادرون على النصر بأنفسهم

وغللوا عن ذكر الله فرحمهم الله وذكرهم به سبحانه، عندما جعلهم يذوقون طعم الانكسار والهزيمة، وهذا لأن النصر الحقيقي هو الانتصار على النفس والإخلاص لله سبحانه وتعالى: ﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مَّدْبِرِينَ﴾ (التوبة: ٢٥).

خداوند سبحان و تعالی شما را دوست می‌دارد و لذا اگر از یاد او غفلت بنمایید و چنین بپندارید که شما با خویشتن خویش و با قدرت خودتان توانا هستید و غالب، او شما را برای شیطان وانمی‌گذارد تا بر شما چیره گردد، بلکه متذکر و متنبه‌تان می‌سازد، همان طور که پیشینیان شما را با شکست و عجز در برابر دشمنان و کفار، متذکر ساخت و تنبیه نمود. آری شما احد و حنین را به یاد می‌آورید؛ آن هنگام که مسلمانان پنداشتند می‌توانند به وسیله‌ی خودشان به پیروزی دست یابند، و از یاد خدا غافل شدند، و خداوند به آنها رحم فرمود و ایشان را به وجود سبحانش متذکر ساخت، و این زمانی بود که خداوند طعم شکست و ناکامی را به آنها چشاند؛ از آن رو که پیروزی حقیقی، پیروز شدن بر نفس و اخلاص برای خداوند متعال است. می‌فرماید: «(خدا شما را در بسیاری از جاها یاری کرد و نیز در روز حنین، آن گاه که انبوهی لشکرتان شما را به شکست آورده بود ولی برای شما سودی نداشت و زمین با همه‌ی فراخیش بر شما تنگ شد و بازگشتید و به دشمن پشت کردید)» (توبه: ٢٥).

فإياك أن تفرح بنصر حَقِّقته، اللهم إلا إن كان فرحك لانتصار دين الله وليس لنفسك وبنفسك، وتذكر قوله تعالى: ﴿لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ (القصص: ٧٦)، وقوله تعالى: ﴿لِكَيْلًا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ (الحديد: ٢٣).

مبادا به خاطر نصرتی که محقق ساخته‌ای، خوشحال و سرمست شوی، مگر این که خرسندی شما به خاطر پیروز شدن دین خدا باشد، و نه برای خودت و به خاطر خودت، و این سخن خدای متعال را به یاد آر که فرمود: «(سرمست مباش، زیرا خدا سرمستان را دوست ندارد)» (قصص: ٧٦) و نیز فرمود: «(تا بر آنچه از دستتان می‌رود اندوهگین نباشید و به آنچه به دستتان می‌آید شادمانی نکنید و خدا هیچ متکبر خودستاینده‌ای را دوست ندارد)» (حدید: ٢٣).

واعلموا سددكم الله، أَنْ مِنْ أَرَادَ شَيْئاً أَعَدَّ لَهُ عِدَّتَهُ، فَكُونُوا جَمِيعاً كَالْبَنِيَانِ الْمَرْصُوصِ وَأَعِدُوا الْعِدَّةَ، وَهَيِّئُوا أَنْفُسَكُمْ بِالْعِلْمِ وَالْعَمَلِ الْجَادِّ وَالْإِخْلَاصِ لِلَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى، وَعَلَيْكُمْ بِالطَّهَارَةِ وَالصَّلَاةِ وَالِدَعَاءِ وَفَقِّمُوا اللَّهَ وَسَدِّدْكُمْ وَنَصِّرْكُمْ نَصراً عَزِيزاً، عَلَى الْأَقْلِ اغْتَسِلُوا قَبْلَ كُلِّ مَنَازِرَةٍ وَمَنَازِلَةِ غَسْلِ التَّوْبَةِ لِتَبْرَزُوا وَقَدْ خَرَجْتُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ، وَصَلُّوا بَعْدَ كُلِّ مَنَازِرَةٍ رَكْعَتِي شَكَرَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى لِيَرْحَمَكُمُ اللَّهُ وَيَزِيدَكُم مِّنْ فَضْلِهِ ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾ (إبراهيم: ٧). وَيَا لَهَا مِنْ نِعْمَةٍ أَنْ تَكُونُوا عِبَاداً شَاكِرِينَ قَدْ مَدَحَكُمُ اللَّهُ فِي الْمَلَأِ الْأَعْلَى ﴿اعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرِينَ﴾ (سبأ: ١٣).

خداوند شما را به صواب راهنمایی کند (تسدید کند)! و بدانید کسی که خواهان چیزی باشد، خودش را برای رسیدن به آن آماده می‌سازد. پس شما همگی چونان بنیانی پولادین باشید و توان خود را بسیج کنید، و خویشتن را با علم و عمل مجدانه و اخلاص برای خدای سبحان آماده نمایید. بر شما باد به پاکیزگی و نماز و دعا! خداوند شما را توفیق دهد و به صواب، رهنمون گردد (تسدید نماید) و به نصرتی شکست‌ناپذیر یاری کند! حداقل قبل از هر مناظره و مقابله، غسل کنید، غسل توبه، تا در حالی به عرصه‌ی رزم وارد شوید که از گناهان خویش خارج گشته باشید. پس از هر مناظره نیز دو رکعت نماز شکر برای خدای سبحان به جا آورید تا او بر شما رحم آورد و از فضل خودش بر شما بیافزاید: «(و پروردگارتان اعلام کرد که اگر مرا سپاس گویند، بر نعمت شما می‌افزایم، و اگر کفران کنید، بدانید که عذاب من سخت است)» (ابراهیم: ٧). و چه عظیم نعمتی است که شما جزو بندگان شاکری باشید که خداوند در ملأ اعلی مدح و ثنایتان گفته است: «(ای خاندان داوود، شکرگذار باشید و اندکی از بندگان من سپاسگزارند)» (سبأ: ١٣)

المذنب المقصر

أحمد الحسن

رمضان المبارك ١٤٣١ هـ ق.]

مذنب مقصر

أحمد الحسن - رمضان المبارك ١٤٣١ هـ ق.]

* * *